

VI TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jr 17:5-8)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Nii ütleb Issand: “Neetud olgu see mees, kes paneb oma lootuse inimeste peale, kes usub oma käsivarre jõusse ja kelle süda langeb Issandast ära. Tema on nagu põõsas lagedal; ei märka õnne tulemas, valib endale paiga paljakspõlenud kõrbepinnale, soolasele ja inimtühjale maale.

Õnnistatud olgu see mees, kes paneb oma lootuse Issanda peale ja usub Issandasse. Tema on nagu puu, mis on istutatud vee äärde, ajab oma juuri oja kaldal ega karda põuailma – tema lehed jäävad haljendama. Ning ikaldusaastal on ta mureta ega lakka ta vilja kandmast.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 1:1-2. 3. 4.6. R: Ps 40,5)

R: Õnnis on mees, kes paneb oma lootuse Issanda peale.

Õnnis on inimene, kes ei käi õelate nõu järele,
ei astu patuse tee peale ega istu pilkajate killas,
kes tunneb rõõmu Issanda seadusest
ja kes mõtleb tema käskudest ööl ja päeval.

R:

Tema on nagu puu, mis on istutatud voolava vee äärde
ja ta kannab vilja õigel ajal.

Tema lehed ei närbu
ning kõik, mis ta teeb, läheb korda.

R:

Kuid nii ei lähe ülekohtusel:

nad on nagu aganad, mida tuul laiali pillutab.

Sest Issand tunneb õigete teed,
aga ülekohtuste tee viib hukatusse.

R:

(Teine lugemine 1Ko15:12.16-20)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korilastele:

Vennad, kui Kristusest kuulutatakse, et ta on surnuist üles äratatud, kuidas siis mõned teie seast võivad öelda, et surnuist ülestõusmist ei olegi. Sest kui surnuid üles ei äratata, siis pole ka Kristus üles tõusnud. Kui aga Kristus pole üles tõusnud, siis on teie usk asjatu ja te olete ikka veel oma pattudes, ning need, kes Kristuses uinusid, on hukka saanud. Kui me paneme oma lootuse Kristuse peale üksnes selles elus, siis oleme kõigist inimestest armetumad. Aga nüüd on Kristus surnuist üles äratatud uudseviljana nende hulgast, kes on läinud magama.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 6:23ab)

Halleluuja. Rõõmustage ja hõisake,
sest teie tasu taevas on suur. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 6:17.20-26)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus oli koos kaheteistkümnega mäest alla tulnud, jäi ta lagedale peatuma. Seal oli suur hulk tema jüngreid, ja sinna voolas kokku palju inimesi kogu Juudamaalt ja Jeruusalemmast; Tüürose ja Siidoni rannamaalt. Jeesus aga tõstis pilgu oma jüngrite peale ja ütles: “Õndsad olete teie, vaesed, sest teie päralt on jumalariik. Õndsad olete teie, kes te nüüd nälgite, sest teie peate küllalt saama. Õndsad olete teie, kes te nüüd nutate, sest teie saate naerma. Õndsad olete teie, kui inimesed teid vihkavad ja teid endi keskelt välja tõukavad ning teie nime põlu alla panevad Inimese Poja pärast. Sel päeval olge rõõmsad ja hõisake, sest vaata, teie tasu taevas on suur. Nõndasamuti tegid nende isad prohvetitele.

Kuid häda teile, rikastele, sest teil on oma lohutus juba käes. Häda teile, kes te nüüd olete täissöönud, sest teie saate nälga näha. Häda teile, kes te nüüd naerate, sest teie saate leinata ja nutta. Häda teile, kui kõik inimesed teist head räägivad, sest nii tegid teie vanemad valeprohvetitele.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, toidu varumise ja säilitamisega on meil sageli probleeme. Kui käime harva poes, siis võib juhtuda, et otsustaval momendil jääb millestki puudu, aga kui varume liiga palju ette, siis võime vahel seista valiku ees, kas visata veel täiesti söögikõlblikud toiduained lihtsalt minema

või nad poolvägisi ikkagi alla kugistada.

Möödunud nädalal, kui hakkasin kirjutama seda jutlust ja olin just enne mõned toiduained sundsöömise korras rikkumisest päästnud, oli mul kõht lõpuks liiga täis. Avasin pühakirja ja siis tuli mulle Jumala sõna, tänane evangeelium, milles seisab kirjas: “Häda teile, kes te nüüd olete täissöönud, sest teie saate nälga näha.” Aga ärge teie minu üle naerge, sest järgmine lause samast evangeeliumist manitseb: “Häda teile, kes te nüüd naerate, sest teie saate leinata ja nutta.”
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Paraku tuleb elus ette olukordi, kus tõesti ei tea, mida teha, kuidas ettetulevaid sündmusi hinnata või mida neist õppida. Vahel võivad siis tulla pähe ka üsna veidrad mõtted.

Sõitsin kord Saaremaalt tagasi mandrile – veel neil aegadel, kui Virtsu ja Kuivastu vahel käisid väikesed praamid. Tuul oli tugev ja praam hakkas laeva sõidusuunaga diagonaalis üha ähvardavamalt kõikumama. Ma ei tea, kas tüürimees oli rooliratta juurest eemale läinud, kuid igal juhul muutus kõikumine juba nii suureks, et oht praami ümberminemiseks tundus reaalne ja oli ka märgata, et praami personal hakkas kiiresti jooksuma. Jõudsin juba mõelda, et üle kumma parda praam ümber läheb, kui äkki pöörati selle nina vastu lainet ja kõikumine vaibus vähehaaval. Jumal tänatud, seekord pääsesin eluga ja mulle jäi võimalus endamisi edasi arutleda, et tegelikult ei olekski vist olnud suurt vahet, kuhupoole oleks praam ümber läinud. Õnneks ei jäänud ka tüürimees selle probleemi üle mõtisklema, vaid keeras laeva suunas, kus lained selle taas kõikumisest välja tõid.

See lugu tuli mulle tänast evangeeliumi lugedes meelde. Kes on rikas ja kes on vaene, selle üle võib lõputult arutada. On paratamatu, et elutormilaine kõigutab meid vahel nii paremale kui vasakule, kuid pääsemine sõltub sellest, kuidas me oskame käia ümber roolirattaga. Me võime hädast üle saada nii olemasoleva rikkuse abil kui ka võimete kaudu, mida omandatakse vaesuses ellujäämise läbi. Kuid ei vaesus ega rikkus ei ole eesmärgid omaette, vaid vahendid, mis aitavad tulla toime igas olukorras.

Apostel Paulus on kord selle kohta öelnud: “Vennad, ma oskan elada puuduses ja külluses. Mõlemad on mulle tuttavad: nii täis kõht kui nälga, nii küllus kui puudus. Ja seda kõike suudan ma tema läbi, kes ta mind vägevaks teeb. Ometi te tegite hästi, kui aitasite mind minu ahistuses. Küllap annab minu Jumal teilegi oma au rikkusest Jeesuses Kristuses kõik, mida te vajate. Aga Jumalale, meie Isale, olgu au ikka ja igavesti.” (Fi 4:12-14. 19-20)

Armsad õed ja vennad, heaks inimeseks olemist, rääkimata pühakuks saamisest, ei saa ehitada vaid ühele voorusele. Me võime teha kurja, olles vaesed ja kannatajad, ning teha head rikkaina, elades mugavat elu. Ühe ja sama rahaga saame me nii aidata apostleid kui maksta kinni nende tagakiusajaid. Nii ei pääse me ka kiitusest ja laitusest, kiindumusest ja vihkamisest – ainult et ise peame oskama teha vahet, kes väärivad meie armastust ja kelle vastu peame olema valmis üles astuma, kellest eemale hoidma. Aamen.